

Θέμα : Παρατηρήσεις στο σχέδιο νόμου για τον χωροταξικό σχεδιασμό

1. Η παρ. 3 του άρθρου 2 πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: “Μετά την κατάρτιση των υπό του νόμου προβλεπομένων χωροταξικών πλαισίων... μπορεί να λαμβάνονται υπόψη και άλλες παράμετροι, εφόσον εντάσσονται στους στόχους του χωροταξικού σχεδιασμού...”

2. Το άρθρο 3 του σχεδίου έχει ως τίτλο “Κωδικοποίηση αρμοδιοτήτων Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ”. Δεν πρόκειται, κατά νομική ακριβολογία, για κωδικοποίηση διατάξεων αλλά για τροποποίηση και συμπλήρωση ισχυουσών διατάξεων περί των αρμοδιοτήτων του ΥΠΕΧΩΔΕ. Επομένως, ο τίτλος πρέπει να αλλάξει ως εξής: “Αρμοδιότητες ΥΠΕΧΩΔΕ”. Επίσης πρέπει να απαλειφθεί ο όρος “συσχετίζονται” από το πρώτο εδάφιο του ίδιου άρθρου.

3. Ορθότερο θα ήταν μάλλον, από συστηματική άποψη, να προταχθούν οι διατάξεις που ορίζουν το περιεχόμενο του Εθνικού, των Ειδικών και των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού (άρθρα 6, 7 και 8) και να ακολουθήσουν οι διατάξεις για τις αρμοδιότητες (άρθρα 3, 4 και 5). Επίσης είναι, για τον ίδιο λόγο, ορθότερο να προταχθεί του άρθρου για τα Ειδικά Πλαίσια (άρθρο 7) το άρθρο που προβλέπει τα Περιφερειακά Πλαίσια (άρθρο 8).

4. Στην παρ. 5 του άρθρου 4 προβλέπεται ότι έργο του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Βιώσιμης Ανάπτυξης είναι “η παροχή γνωμοδοτήσεων και εισηγήσεων επί της ακολουθητέας χωροταξικής πολιτικής και η εισήγηση αναγκαίων μέτρων και ενεργειών για την εφαρμογή τους”. Εξάλλου, στο άρθρο 3 προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ως αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ “η χάραξη και έκφραση της γενικής πολιτικής για τη χωροταξία και την προστασία του περιβάλλοντος.....”

Κατά την ορθότερη, και από συνταγματικής πλευράς, άποψη το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού θα έπρεπε να είναι αρμόδιο για τη χάραξη και έκφραση γενικής πολιτικής στα θέματα χωροταξίας και προστασίας του περιβάλλοντος. Και τούτο διότι πρόκειται για όργανο στο οποίο προεδρεύει ο Πρωθυπουργός και μέλη του είναι αρμόδιοι για τα θέματα αυτά Υπουργοί, οι οποίοι επιβάλλεται να συμμετέχουν στη διαμόρφωση των αρχών και τη λήψη των κατευθυντηρίων αποφάσεων. Ένα όργανο

τέτοιας σύνθεσης δεν μπορεί να έχει μόνο γνωμοδοτικές αρμοδιότητες, ενώ οι αποφασιστικές αρμοδιότητες επιφυλάσσονται αποκλειστικά για το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ. Το τελευταίο πρέπει να είναι αρμόδιο για την εξειδίκευση και εκτέλεση των αποφάσεων του Εθνικού Συμβουλίου.

5. Στο άρθρο 4 παρ. 3 ορίζεται ότι όταν κωλύεται ο Πρωθυπουργός προεδρεύει του Εθνικού Συμβουλίου ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ. Η ρύθμιση αυτή παρουσιάζει ίσως προβλήματα, δεδομένου ότι ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημ. Διοίκησης και Αποκέντρωσης προηγείται στην τάξη των άλλων Υπουργών.

6. Από τις διατάξεις των άρθρων 3, 6 παρ. 2 - 4, 7 παρ. 2 - 4, 8 παρ. 2 - 6, 12 του σχεδίου προκύπτει ότι ο ρόλος του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ δεσπόζει στη διαμόρφωση του χωροταξικού σχεδιασμού σε όλα τα επίπεδα. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αξίζει να αναφερθεί η παρ. 2 του άρθρου 6 που ορίζει ότι το “Εθνικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού..... καταρτίζεται με πρωτοβουλία, μέριμνα και ευθύνη του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ σε συνεργασία με άλλα αρμόδια υπουργεία.... Για την κατάρτισή του.... λαμβάνονται επίσης υπόψη το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ο προγραμματισμός για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας και άλλα γενικά ή ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα ειδικής κλίμακας που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη διάρθρωση και ανάπτυξη του εθνικού χώρου”. Από τη διατύπωση αυτής της διάταξης αναδεικνύεται ανάγλυφα ο δεσπόζων ρόλος του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ στη χάραξη του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδιασμού χωρίς όμως να γίνεται αναφορά σε άλλα σημαντικά Υπουργεία, όπως λ.χ. το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας στο οποίο ανήκει το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και ο σχεδιασμός της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Συνεπώς θα ήταν χρήσιμο να επανεξετασθεί ο ρόλος του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ σε σχέση με τα λοιπά συναρμόδια υπουργεία.

7. Στην παρ. 6 του άρθρου 4 ο όρος “αμοιβή” πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο “αποζημίωση”.

8. Πρέπει να επανεξετασθούν οι εξουσιοδοτικές διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 2 εδ. β’, 6 παρ. 4 εδ. β’, 7 παρ. 2 και 4, 8 παρ. 1 τελ. εδ., από την άποψη της συναρμοδιότητας για την πρότασή τους και από άλλους υπουργούς.

9. Πρέπει να επανεξετασθεί η παρ. 4 του άρθρου 8 του σχεδίου τουλάχιστον ως προς το μέρος που αναθέτει στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ την έγκριση των Περιφερειακών Πλαισίων που καταρτίζονται με πρωτοβουλία του Γ.Γ. Περιφέρειας, ενόψει του άρθρου 101 παρ. 3 Συντ. (το άρθρο αυτό ορίζει ότι τα περιφερειακά κρατικά όργανα έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα επί των υποθέσεων της περιφέρειάς τους). Η δυνατότητα που παρέχεται με την παρ. 7 του άρθρου 8 να μεταβιβάζεται, με την έκδοση προεδρικού διατάγματος, η σχετική αρμοδιότητα στον Γ.Γ. Περιφέρειας, δεν επιλύει ριζικά το πρόβλημα διότι είναι ενδεχόμενο να μην εκδοθεί προεδρικό διάταγμα.

10. Για τη διαμόρφωση των διατάξεων του άρθρου 13, που αφορά την προέγκριση χωροθέτησης έργων και δραστηριοτήτων, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προτάσεις για το νομοθετικό πλαίσιο των ΜΠΕ, οι οποίες περιλαμβάνονται στο από 13.3.1998 (συνημμένο) σημείωμα. Στις προτάσεις αυτές προβάλλεται, μεταξύ άλλων, διαφορετική ρύθμιση για το θεσμό της προέγκρισης χωροθέτησης.

10. Πρέπει να αποφεύγεται πριν από τα ρήματα η χρήση της λέξης “θα”, διότι δεν συνηθίζεται σε νομοθετικά κείμενα (βλ. νομολογία ΣτΕ στα πρακτικά επεξεργασίας των σχεδίων διαταγμάτων).

Αθήνα, 2 Ιουλίου 1998